

[Gerda Møller.]

Vort krav om prøve på to niveauer ved afslutningen af 9. klasse mener vi er en retfærdighedshandling over for eleverne, og vi mener også, det vil være en fornuftig løsning på problemet med anvendelsen af 13-skalaen, som vi jo ved mange skoler har vanskeligt ved at bruge. Det har da glædet mig, at både med- og modstandere, hvis jeg må bruge det udtryk, har givet os ret i, at der altså er noget rivende galt i, at man har to forskellige niveauer på kurser, men skal gå op til en fælles prøve.

Når hr. Svend Haugaard sagde, at han kunne erklære sig enig med hr. Bertel Haarder, tror jeg ikke, hr. Svend Haugaard kan have hørt rigtig efter, hvad hr. Bertel Haarder sagde, for det, hr. Svend Haugaard kom ind på om adgang til gymnasiet, stemmer jo ikke overens med, hvad hr. Bertel Haarder sammen med os er medforslagsstiller til, nemlig at adgangen til gymnasiet skal ske på udvidet kursus-trin. Så siger hr. Svend Haugaard, at den kritik, der er imod folkeskoleloven, ikke kan gå på den nye folkeskolelov, fordi den ikke har virket så længe. Nej, det, der er fejlen ved den nye folkeskolelov, er, at den ikke indfrie de forventninger, som forældre, elever og befolkning og for så vidt også lærere havde til den, for alle de fejl og alle de mangler, der var i den gamle folkeskolelov, er ikke blevet rettet, og det er jo det sørgelige ved det.

Jeg var glad for hr. Alfred Hansens udtalelser. Han er lærer, han ved, hvad han taler om, og jeg synes, at hans udtalelser i virkeligheden falder i tråd med mange af de udtalelser, man hører fra skolefolk rundt om i landet.

Nu lyser lampen her, men jeg kan ikke dy mig for at sige, at det er kedeligt, at hr. Erhard Jakobsens og fremskridtspartiets forslag ikke kom, så vi også kunne behandle det i dag. Man kunne have lyst til at spørge, om der i virkeligheden har været meget store vanskeligheder med at nå til enighed, således at det altså ikke er mig, der har været en vanskelig person.

Men jeg håber på en positiv modtagelse af vort forslag, og jeg vil gerne slutte – og det glæder mig, hr. Camre er i salen – med at citere hr. Camre, for han tilhører jo regeringspartiet. Jeg læste hans artikel under »Fri debat« i Aktuelt for den 11. marts i år, hvor hr. Camre skriver:

»Selv om vi lige har fået en ny folkeskolelov, skal vi ikke holde os tilbage for at revidere den, hvis vor viden revideres . . .«,

og i den artikel, som jo blev skrevet ud fra lighedsprincippet, taler hr. Camre om de lavere krav, der stilles ikke blot i indlæringsfag, men generelt.

Der er andre, der siger noget lignende i det samme blad – jeg tænker på hr. Kjeld Koplev, der tager sit udgangspunkt i en undersøgelse, der har været blandt 600 folkeskoleelever i orienteringsfaget – han taler om spildtid og utilstrækkelig aktivering af eleverne.

Der er altså nok at tage fat på; skulle vi nu ikke se at få begyndt, før det er for sent?

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Allerførst skal jeg takke for den meget positive modtagelse, som regeringens lovforslag har fået. Ud over det skal jeg kun knytte et par enkelte bemærkninger til noget af det, der er sagt, f. eks. til hr. Erhardt Jakobsen, der mente, at det var helt tilfældigt, hvad der skete i dansktimerne, og hvad der skete i historietimerne. Jeg har tidligere forsøgt at sige igennem skrift til hr. Erhard Jakobsen, at det er det ikke. Det fremgår klart af undervisningsplanerne, som vedtages lokalt, og hvortil der udsendes vejledning fra undervisningsministeriets side, hvad der skal gennemgås i de enkelte klasser, og det er ud fra disse undervisningsplaner også muligt for forældrene at følge med i, hvad der sker i skolen.

Så vil jeg angående faget historie anbefale hr. Erhard Jakobsen at læse formålsformuleringen, som bestemt ikke giver baggrund for at mene, at eleverne ikke mere får det historiske forløb i deres undervisning.

Hr. Erhard Jakobsen har meget optimistiske vurderinger af, hvad folketingets undervisningsudvalg kan overkomme at følge med i og træffe beslutninger om.

Der er selvsagt ingen, der ville drømme om at forhindre hr. Erhard Jakobsen i at sige alt det, han har lyst til at sige om folkeskolen, men det betyder selvfølgelig ikke, at der ikke er et flertal her i folketinget, der ønsker, at folkeskolen skal have lov til at udvikle sig, og at man derfor har brug for den arbejdsro, som hr. Erhard Jakobsen var så meget imod. Derfor synes jeg, at vi da også indtil videre kan tage det ganske roligt, hvad hr. Erhard Jakobsen finder på at sige om disse spørgsmål. Der er tydeligvis ikke flertal her i folketinget for at følge de tanker, hr. Erhard Jakobsen har lagt frem.

Så vil jeg blot til hr. Chr. Christensen sige,